

Ezdráš

¹ Léta prvního Cýra krále Perského, aby se naplnila řeč Hospodinova skrze ústa Jeremiášova, vzbudil Hospodin ducha Cýrova krále Perského, aby dal provolati po všem království svém, ano také i rozepsal, řka:

² Toto praví Cýrus král Perský: Všecka království země dal mi Hospodin Bůh nebeský, a on mi poručil, abych mu vystavěl dům v Jeruzalémě, kterýž jest v Judstvu.

³ Kdo jest mezi vámi ze všeho lidu jeho, budiž Bůh jeho s ním, a nechať jde do Jeruzaléma, kterýž jest v Judstvu, a staví dům Hospodina Boha Izraelského, toho Boha, kterýž jest v Jeruzalémě.

⁴ Kdož by pak zůstal na kterémkoli místě, kdež jest pohostinu, lidé místa toho ať mu pomohou stříbrem a zlatem, statkem i hovady, mimo oběti dobrovolné k domu Božímu, kterýž jest v Jeruzalémě.

⁵ I povstali přední z čeledí otců z pokolení Judova a Beniaminova, kněží také a Levítové i každý, číhož ducha vzbudil Bůh, aby šli k stavení domu Hospodinova, kterýž jest v Jeruzalémě.

⁶ Jimž všickni ti, kteříž bydlili okolo nich, pomáhali nádobami stříbrnými a zlatými, statkem i hovady, a věcmi drahými, mimo všecko, což dobrovolně obětováno bylo.

⁷ Král také Cýrus vydal nádoby domu Hospodina, kteréž byl pobral Nabuchodonozor z Jeruzaléma, a dal je byl do domu Boha svého.

⁸ Vydal je pak Cýrus král Perský skrze Mitridata správce nad poklady, kterýž je vyčtl Sesbazarovi knížeti Judskému.

⁹ A tento jest počet jejich: Medenic zlatých třidceti, medenic stříbrných tisíc, nožů devětmecítma.

¹⁰ Koflíků zlatých třidceti, koflíků stříbrných prostějších čtyři sta a deset, nádob jiných na tisíce.

¹¹ Všech nádob zlatých i stříbrných pět tisíc a čtyři sta. Všecko to odnesl Sesbazar, když se stěhoval lid zajatý z Babylona do Jeruzaléma.

2

¹ Tito pak jsou lidé té krajiny, kteříž se z zajetí a přestěhování toho brali, jakž je byl přestěhoval Nabuchodonozor král Babylonský do Babylona, a navrátili se do Jeruzaléma a do Judstva, jeden každý do města svého,

² Kteříž přišli s Zorobábelem, s Jesua, s Nehemiášem, Saraiášem, Reelaiášem, Mardocheem, Bilsanem, Misparem, Bigvajem, Rechumem a Baanou. Počet mužů z lidu Izraelského:

³ Synů Farosových dva tisíce, sto sedmdesáte dva.

⁴ Synů Sefatiášových tři sta sedmdesáte dva.

⁵ Synů Arachových sedm set sedmdesát pět.

⁶ Synů Pachat Moábových, synů Jesue a Joábových dva tisíce, osm set a dvanácte.

- 7 Synů Elamových tisíc, dvě stě padesáte čtyři.
- 8 Synů Zattuových devět set čtyřiceti pět.
- 9 Synů Zakkai sedm set a šedesát.
- 10 Synů Báni šest set čtyřiceti dva.
- 11 Synů Bebai šest set třimecítma.
- 12 Synů Azgadových tisíc, dvě stě dvamecítma.
- 13 Synů Adonikamových šest set šedesáte šest.
- 14 Synů Bigvai dva tisíce, padesáte šest.
- 15 Synů Adinových čtyři sta padesáte čtyři.
- 16 Synů Aterových z Ezechiáše devadesát osm.
- 17 Synů Bezai tři sta třimecítma.
- 18 Synů Jorahových sto a dvanácte.
- 19 Synů Chasumových dvě stě třimecítma.
- 20 Synů Gibbarových devadesáte pět.
- 21 Synů Betlémských sto třimecítma.
- 22 Mužů Netofatských padesáte šest.
- 23 Mužů Anatotských sto osmmecítma.
- 24 Synů Azmavetských čtyřiceti dva.
- 25 Synů Kariatarimských, Kafirských a Berot-
ských sedm set čtyřiceti a tři.
- 26 Synů Ráma a Gabaa šest set jedenmecítma.
- 27 Mužů Michmas sto dvamecítma.
- 28 Mužů z Bethel a Hai dvě stě třimecítma.
- 29 Synů z Nébo padesáte dva.
- 30 Synů Magbisových sto padesáte šest.
- 31 Synů Elama druhého tisíc, dvě stě padesáte
čtyři.
- 32 Synů Charimových tři sta dvadceť.
- 33 Synů Lodových, Chadidových a Onových
sedm set dvadceť pět.
- 34 Synů Jerecho tři sta čtyřiceti pět.
- 35 Synů Senaa tři tisíce, šest set a třidceť.

³⁶ Kněží, synů Jedaiášových z domu Jesua, devět set sedmdesáte tři.

³⁷ Synů Immerových tisíc, padesáte dva.

³⁸ Synů Paschurových tisíc, dvě stě čtyřiceti sedm.

³⁹ Synů Charimových tisíc a sedmnácte.

⁴⁰ Levitů, synů Jesua a Kadmiele, synů Hodaviášových, sedmdesáte čtyři.

⁴¹ Zpěváků, synů Azafových, sto dvadceťi osm.

⁴² Synů vrátných, synů Sallumových, synů Aterových, synů Talmonových, synů Akkubových, synů Chatita, synů Sobai, všech sto třiceti devět.

⁴³ Netinejských, synů Zicha, synů Chasufa, synů Tabbaot,

⁴⁴ Synů Keros, synů Siaha, synů Fádon,

⁴⁵ Synů Lebana, synů Chagaba, synů Akkub,

⁴⁶ Synů Chagab, synů Samlai, synů Chanan,

⁴⁷ Synů Giddel, synů Gachar, synů Reaia,

⁴⁸ Synů Rezin, synů Nekoda, synů Gazam,

⁴⁹ Synů Uza, synů Paseach, synů Besai,

⁵⁰ Synů Asna, synů Meunim, synů Nefusim,

⁵¹ Synů Bakbuk, synů Chakufa, synů Charchur,

⁵² Synů Bazlut, synů Mechida, synů Charša,

⁵³ Synů Barkos, synů Sisera, synů Tamach,

⁵⁴ Synů Neziach, synů Chatifa,

⁵⁵ Synů služebníků Šalomounových, synů Sotai, synů Soferet, synů Feruda,

⁵⁶ Synů Jaala, synů Darkon, synů Giddel,

⁵⁷ Synů Sefatiášových, synů Chattil, synů Pochet Hazebaim, synů Ami,

58 Všech Netinejských a synů služebníků Šalomounových tři sta devadesáte dva.

59 Tito také byli, kteříž šli z Telmelach, Telcharsa, Cherub, Addan a Immer, ale nemohli ukázati domu otců svých a semene svého, že by z Izraele byli:

60 Synů Delaiášových, synů Tobiášových, synů Nekodových šest set padesáte dva.

61 A z synů kněžských synové Chabaiášovi, synové Kózovi, synové Barzillai, kterýž pojav sobě ze dcer Barzillai Galádského manželku, nazván jest jménem jejich.

62 Ti vyhledávali zapsání o sobě, chtějíce prokázati rod svůj, ale nenašlo se. Protož zbaveni jsou kněžství.

63 A zapověděl jim Tirsata, aby nejedli z věcí svatosvatých, dokudž by nestál kněz s urim a thumim.

64 Všeho toho shromáždění pospolu čtyřidceti a dva tisíce, tři sta šedesáte,

65 Kromě služebníků jejich, a děvek jejich, jichž bylo sedm tisíc, tři sta třidceti sedm. A mezi nimi bylo zpěváků a zpěvakyní dvě stě.

66 Koní jejich sedm set třidceti šest, mezků jejich dvě stě čtyřidceti pět.

67 Velbloudů jejich čtyři sta třidceti pět, oslů šest tisíc, sedm set a dvadceti.

68 Z knížat pak čeledí otcovských, někteří, když přišli k domu Hospodinovu, kterýž byl v Jeruzalémě, dobrovolně se oddavše, aby stavěli dům Boží na gruntech jeho,

69 Vedlé možnosti své dali náklad k dílu: Zlata jeden a šedesáte tisíc drachem, stříbra pak pět

tisíc liber, a sukní kněžských sto.

⁷⁰ A tak osadili se kněží i Levítové a někteří z lidu, i zpěváci i vrátní a Netinejští v městech svých, i všecken Izrael v městech svých.

3

¹ Když pak nastal měsíc sedmý, a byli synové Izraelští v městech, shromáždil se lid jednomyslně do Jeruzaléma.

² Tedy postav Jesua syn Jozadakův s bratřími svými kněžími, a Zorobábel syn Salatielův s bratřími svými, vzdělali oltář Boha Izraelského, aby obětovali na něm oběti zápalné, jakož psáno jest v zákoně Mojžíše muže Božího.

³ A když postavili oltář ten na základích jeho, ačkoli se obávali národů jiných zemí, však obětovali na něm oběti zápalné Hospodinu, oběti zápalné ráno i večer.

⁴ Drželi také slavnost stánků, jakož psáno jest, obětujícíe zápal na každý den, vedlé počtu a vedlé obyčeje každého dne,

⁵ A potom obět zápalnou ustavičnou, i na novměsíce i na každou slavnost Hospodinu posvěcenou, i od každého dobrovolně obětujícího dobrovolnou obět Hospodinu.

⁶ Od prvního dne toho měsíce sedmého počali obětovati zápalů Hospodinu, ačkoli chrám Hospodinův ještě nebyl založen.

⁷ I dali peníze kameníkům a řemeslníkům, též potravu a nápoje i oleje Sidonským a Tyrským, aby vezli dříví cedrové z Libánu k moři Joppen, podlé povolení jim Cýra krále Perského.

⁸ Léta pak druhého po jejich se navracení k domu Božímu do Jeruzaléma, měsíce druhého, začali Zorobábel syn Salatielův, a Jesua syn Jozadakův, i jiní bratří jejich kněží a Levítové a všickni, kteříž byli přišli z toho zajetí do Jeruzaléma, a ustanovili Levíty od dvadctiletých a výše, aby přihlédali k dílu domu Hospodinova.

⁹ A tak postaven jest Jesua, synové jeho i bratří jeho, Kadmiel i synové jeho, synové Judovi spolu, aby přihlédali k dílu při domě Božím, potomci Chenadadovi, synové jejich i bratří jejich Levítové.

¹⁰ A když zakládali grunty stavitelé chrámu Hospodinova, postavili kněží zobláčené s trubami, a Levíty, syny Azafovy s cymbály, aby chválili Hospodina vedlé nařízení Davida krále Izraelského.

¹¹ I prozpěvovali jedni po druhých, chválíce a oslavující Hospodina, nebo dobrý jest, a že na věky trvá milosrdenství jeho nad Izraelem. Všecken také lid prokřikoval hlasem velikým, chválíce Hospodina, proto že založen byl dům Hospodinův.

¹² Mnozí pak z kněží a z Levítů i z knížat čeledí otcovských, starci, kteříž byli viděli prvnější dům, když zakládali tento dům před očima jejich, plakali hlasem velikým. Mnozí nazpět prokřikovali s radostí hlasem velikým,

¹³ Tak že lid nemohl rozeznati hlasu prokřikování radostného od hlasu plačícího lidu; nebo lid ten prokřikoval hlasem velikým,

a hlas ten slyšán byl daleko.

4

¹ Uslyšavše pak nepřátelé Judovi a Beniaminovi, že by ti, kteříž přestěhováni byli, stavěli chrám Hospodinu Bohu Izraelskému,

² Přistoupili k Zorobábelovi a k knížatům čeledí otcovských, a řekli jim: Budeme s vámi stavěti; nebo jako i vy hledati budeme Boha vašeho, jemuž i oběti obětujeme ode dnů Esarchaddona krále Assyrského, kterýž nás sem uvedl.

³ Tedy řekl jim Zorobábel a Jesua i jiná knížata čeledí otcovských z Izraele: Ne vám, ale nám náleží stavěti dům Bohu našemu; nebo my sami stavěti budeme Hospodinu Bohu Izraelskému, jakž přikázal nám král Cýrus, král Perský.

⁴ A však lid té krajiny zemdléval ruce lidu Judského, a ohrožovali je, aby nestavěli.

⁵ Anobř i najímali proti nim rádce, aby rušili rady jejich, po všecky dny Cýra krále Perského, až do kralování Daria krále Perského.

⁶ Nebo když kraloval Asverus, při začátku kralování jeho sepsali žalobu proti obyvatelům Judským a Jeruzalémským.

⁷ (Tak jako za dnů Artaxerxa psal Bislam, Mitridates, Tabel a jiní tovaryši jeho k Artaxerxovi králi Perskému.) Písmo pak listu toho psáno bylo Syrsky, i vykládáno Syrsky.

⁸ Rechum totiž kancléř a Simsai písař napsali jeden list proti Jeruzalému Artaxerxovi králi, takový:

⁹ Rechum kancléř a Simsai písař i jiní tovaryši jejich, Dinaišti a Afarsatchaišti, Tarpelaišti, Afarzaišti, Arkevaišti, Babylonšti, Susanechaišti, Dehavejšti a Elmaišti,

¹⁰ I jiní národové, kteréž byl převedl Asnapar veliký a slavný, a rozsadil v městech Samařských, a jiní za řekou, i Cheenetšti,

¹¹ (Tento jest přípis listu, kterýž poslali k Artaxerxovi králi), služebníci tvoji, lidé za řekou a Cheenetšti.

¹² Známo buď králi, že Židé, kteříž se vrátili od tebe, přišedše k nám do Jeruzaléma, město odporne a škodlivé stavějí, i zdi dělají, a základy spojují.

¹³ Protož nyní buď vědomo králi, bude-li to město vystaveno, a zdi dodělány, platuť, cla a úroku dávati nebudou, a tak komoře královské újma bude.

¹⁴ Nyní tedy poněvadž dobrodiní paláce užíváme, na obnažování krále neslušelo se nám dívati. Tou příčinou poslali jsme a oznámili to králi,

¹⁵ Aby dal hledati v knihách kronik otců svých, a najdeš v nich, i zviš, že město to jest město odporne a škodlivé králům i krajinám, a že se v něm puntovávají od starodávna, pročež to město prvé zkaženo bylo.

¹⁶ Nadto známoť činíme králi, že bude-li to město vystaveno, a zdi dodělány, tedy vládarství za řekou míti nebudeš.

¹⁷ Tedy odeslal odpověď král Rechumovi kancléři a Simsaiovi písaři i jiným tovaryšům jejich, kteříž bydlili v Samaři, a jiným za řekou v Selam

i v Cheet:

¹⁸ Psání, kteréž jste k nám poslali, zjevně čteno jest přede mnou.

¹⁹ Protož rozkázal jsem, aby hledali. I našli, že to město zdávna povstává proti králům, a zprotivování i puntování bývají v něm.

²⁰ Nadto i králové mocní že bývali v Jeruzalémě, a panovali nade vším, co jest za řekou, jimž platové, cla a úrok dáván býval.

²¹ Protož nyní přikažte, ať jest zastaveno mužům těm, aby to město nebylo staveno, dokudž by ode mne poručeno nebylo.

²² Hledtež pak, abyste se v té věci nemýlili, a ať skrže to nezroste něco zlého na škodu králům.

²³ Když pak ten připsal listu Artaxerxa krále čten byl před Rechumem a Simsaiem písařem a tovaryši jejich, odešli rychle do Jeruzaléma k Židům, a zastavili jim mocí a silou.

²⁴ A tak přetrženo jest dílo domu Božího, kterýž byl v Jeruzalémě, a stálo tak až do druhého léta kralování Daria krále Perského.

5

¹ Toho času prorokoval Aggeus prorok a Zachariáš syn Iddo, proroci, Židům, kteříž byli v Judstvu a v Jeruzalémě, ve jménu Boha Izraelského mluvíce k nim.

² Tedy povstavše Zorobábel syn Salatielův, a Jesua syn Jozadakův, počali zase stavěti domu Božího, kterýž jest v Jeruzalémě, a byli s nimi proroci Boží, pomáhající jim.

³ Téhož času přišel k nim Tattenai, vývoda za řekou, a Setarbozenai, i tovaryši jejich, kteříž

takto k nim řekli: Kdo vám poručil dům tento stavěti a zdi tyto dělati?

⁴ Tedy jsme jim řekli takto, ano i ty muže, kteří to stavení dělali, jmenovali.

⁵ Nad staršími pak Židovskými byla ochrana Boha jejich, tak že nepřekazili jim, dokudž ta věc nepřišla před Daria, jehož tehdáž odpověd přinesli o té věci.

⁶ Přípis listu, kterýž poslal Tattenai vývoda za řekou, a Setarbozenai s tovaryši svými, i Afarsechaiští, kteříž byli za řekou, k Dariovi králi.

⁷ List poslali jemu, a takto bylo psáno v něm: Dariovi králi pokoj všeliký.

⁸ Známo buď králi, že jsme přišli do Judské krajiny k domu Boha velikého. Kterýžto stavějí kamením velikým, a dříví kladou do stěn, a dílo to spěšně se staví, a daří se v rukou jejich.

⁹ Tedy otázali jsme se těch starších, a takto jsme jim řekli: Kdo vám poručil stavěti dům tento, a zdi tyto dělati?

¹⁰ Ano i na jména jejich ptali jsme se jich, abychom oznámili tobě, a napsali jména mužů těch, kteříž jsou přední mezi nimi.

¹¹ Těmito pak slovy nám odpověděli, řkouce: My jsme služebníci Boha nebe a země, a stavíme dům, kterýž byl ustaven prvé před mnohými lety, jež byl veliký král Izraelský stavěl i dokonal.

¹² Ale potom, když popudili otcové naši Boha nebeského, vydal je v ruku Nabuchodonozora krále v Babyloně, Kaldejského, kterýž dům tento zbořil, a lid převedl do Babylona.

¹³ A však léta prvního Cýra krále Babylonského, Cýrus král rozkázal, aby tento Boží dům byl staven.

¹⁴ Nadto i nádoby domu Božího zlaté a stříbrné, kteréž byl Nabuchodonozor vynesl z chrámu, jenž byl v Jeruzalémě, a vnesl je do chrámu Babylonského, i ty vynesl Cýrus král z chrámu Babylonského, a dány jsou Sesbazarovi, jehož byl vývodou ustanovil.

¹⁵ A poručil mu, řka: Nádoby tyto vezma, odejdi a slož je v chrámě, kterýž jest v Jeruzalémě, a dům Boží ať stavějí na místě jeho.

¹⁶ Tedy Sesbazar ten přišed, založil grunty domu Božího, kterýž jest v Jeruzalémě, a od toho času až po dnes staví se, a ještě není dokonán.

¹⁷ Nyní tedy jestli se za dobré králi vidí, nechť se pohledá mezi poklady královskými, kteříž jsou tam v Babyloně, jest-li tak, že by Cýrus král poručil, aby staven byl dům Boží tento, kterýž jest v Jeruzalémě. Potom vůli královskou nechť nám pošle o té věci.

6

¹ Tedy král Darius rozkázal, aby hledali v bibliotéce, mezi poklady složenými v Babyloně.

² I nalezena jest v Achmeta na hradě, kterýž jest v Médské krajině, jedna kniha, a takto zapsána byla v ní pamět:

³ Léta prvního Cýra krále Cýrus král rozkázal: Dům Boží, kterýž byl v Jeruzalémě, ať jest v městě staven na místě, kdež se obětují oběti,

a grunty jeho ať vzhůru ženou, zvýší loktů šedesáti, a zšíří loktů šedesáti,

⁴ Třmi řady z kamení velikého, a řad z dříví nového, náklad pak z domu královského bude dáván.

⁵ Nadto nádobí domu Božího zlaté i stříbrné, kteréž Nabuchodonozor byl pobral z chrámu, jenž byl v Jeruzalémě, a byl je přenesl do Babylona, ať zase navrátí, aby se dostalo do chrámu Jeruzalémského na místo své, a složeno bylo v domě Božím.

⁶ Protož nyní, ty Tattenai, vývodo za řekou, Setarbozenai s tovaryši svými, i Afarsechaiští, kteříž jste za řekou, ustupte odtud.

⁷ Nechte jich při díle toho domu Božího. Vůdce Židovský a starší jejich nechať ten dům Boží stavějí na místě jeho.

⁸ Ode mne také poručeno jest o tom, co byste měli činiti s staršími Židovskými při stavení toho domu Božího, totiž, aby z zboží královského, z důchodů, jenž jsou za řekou, bez meškání náklad dáván byl mužům těm, aby dílo nemělo překážky.

⁹ A to, čehož by bylo potřebí, buď volků aneb skopců i beránků k zápalným obětem Boha nebeského, obilé, soli, vína i oleje, jakž by rozkázali kněží Jeruzalémští, necht se jim dáva na každý den, a to beze všeho podvodu,

¹⁰ Aby měli z čeho obětovati vůni příjemnou Bohu nebeskému, a aby se modlili za život krále i za syny jeho.

¹¹ Nadto ode mne jest rozkázáno: Kdož by koli

zrušil příkázání toto, aby vybořeno bylo z domu jeho dřevo, a zdviženo bylo, na němž by oběšen byl, a dům jeho ať jest hnojištěm pro takovou věc.

¹² Bůh pak, jehož jméno tam přebývá, zkaziž všelikého krále i lid, kterýž by vztáhl ruku svou k změnění toho, a zkáže toho domu Božího, jenž jest v Jeruzalémě. Já Darius příkazuji sám, bez meškání ať se stane.

¹³ Tedy Tattenai, vývoda za řekou, a Setarbozenai s tovaryši svými vedlé toho, jakž rozkázal Darius král, tak učinili bez meškání.

¹⁴ I stavěli starší Židovští, a šťastně se jim vedlo vedlé prorocství Aggea proroka, a Zachariáše syna Iddova. Stavěli tedy a dokonali z rozkázání Boha Izraelského, a z rozkázání Cýra a Daria, a Artaxerxa krále Perského.

¹⁵ A dokonán jest ten dům k třetímu dni měsíce Adar, a ten byl rok šestý kralování Daria krále.

¹⁶ Tedy synové Izraelští, kněží a Levítové, i jiní, kteříž byli přišli z převedení, posvětili toho domu Božího s radostí.

¹⁷ A obětovali při posvěcení toho Božího domu sto telat, skopců dvě stě, beránků čtyři sta, a kozlů k oběti za hřích za všecken Izrael dvanáct, vedlé počtu pokolení Izraelského.

¹⁸ I postavili kněží v třídách jejich, a Levíty v pořádcích jejich při službě Boží v Jeruzalémě, jakož psáno jest v knize Mojžíšově.

¹⁹ Slavili také ti, kteříž se vrátili z přestěhování, velikunoc čtrnáctého dne měsíce prvního.

²⁰ Nebo očistili se byli kněží a Levítové jedno-
myslně. Všickni čistí byli, a obětovali beránka
velikonočního za všechny, jenž zajati byli, i za
bratří své kněží, i sami za sebe.

²¹ A jedli synové Izraelští, kteříž se byli
navrátili z přestěhování, i každý, kdož odděliv
se od poškrvnění pohanů země, připojil se k nim,
aby hledal Hospodina Boha Izraelského.

²² Drželi také slavnost přesnic za sedm dní
s veselím, proto že je rozveselil Hospodin, a
obrátil srdce krále Assyrského k nim, aby jich
posilnil v díle domu Božího, Boha Izraelského.

7

¹ Po těch pak věcech, za kralování Artax-
erxa krále Perského, Ezdráš syn Saraiáše, syna
Azariášova, syna Helkiášova,

² Syna Sallumova, syna Sádochova, syna Achi-
tobova,

³ Syna Amariášova, syna Azariášova, syna
Meraiotova,

⁴ Syna Zerachiášova, syna Uzi, syna Bukki,

⁵ Syna Abisuova, syna Fínesova, syna
Eleazarova, syna Aronova, kněze nejvyššího,

⁶ Tento Ezdráš vyšel z Babylona, a byl člověk
zběhlý v zákoně Mojžíšově, kterýž dal Hospodin
Bůh Izraelský, a dal mu král podlé toho, jakž
ruka Hospodina Boha jeho byla s ním, všechno,
zač ho koli žádal.

⁷ Vyšli také synové Izraelští a kněží, i Levítové
a zpěváci, vrátní a Netinejští do Jeruzaléma, léta
sedmého Artaxerxa krále.

⁸ A přišel do Jeruzaléma pátého měsíce. Tentě jest rok sedmý krále Daria.

⁹ Prvního zajisté dne měsíce prvního vyšel z Babylona, a prvního dne měsíce pátého přišel do Jeruzaléma s pomocí Boha svého.

¹⁰ Nebo Ezdráš byl uložil v srdci svém, aby zpytoval zákon Hospodinův i plnil jej, a aby učil lid Izraelský ustanovením a soudům.

¹¹ Tento pak jest přípis listu, kterýž dal král Artaxerxes Ezdrášovi knězi umělému v zákoně, zběhlému v těch věcech, kteréž přikázal Hospodin, a v ustanoveních jeho v Izraeli:

¹² Artaxerxes, král nad králi, Ezdrášovi knězi umělému v zákoně Boha nebeského, muži zachovalému i Cheenetským.

¹³ Ode mne jest přikázáno, kdož by koli v království mém z lidu Izraelského, a z kněží jeho i z Levítů, dobrovolně jíti chtěl s tebou do Jeruzaléma, aby šel.

¹⁴ Poněvadž jsi od krále a sedmi rad jeho poslán, abys dohlédal k Judstvu a k Jeruzalému podlé zákona Boha svého, kterýž máš v ruce své,

¹⁵ A abys donesl stříbro a zlato, kteréž král a rady jeho dobrovolně obětovali Bohu Izraelskému, jehož příbytek jest v Jeruzalémě,

¹⁶ A všecko stříbro a zlato, kteréhož bys dostal ve vší krajině Babylonské u těch, kteříž by z lidu dobrovolně co obětovati chtěli, i s kněžími, kteříž by dobrovolně obětovali k domu Boha svého, kterýž jest v Jeruzalémě,

¹⁷ Abys rychle nakoupil za to stříbro telat, skopců, beránků s suchými i mokřými obětni

jejich, a obětoval je na oltáři domu Boha vašeho v Jeruzalémě.

¹⁸ A což se koli tobě a bratřím tvým za dobré viděti bude, s ostatkem stříbra a zlata učiniti, vedlé vůle Boha vašeho učinite.

¹⁹ Nádoby pak, kteréžť jsou dány k službě domu Boha tvého, navrať před Bohem v Jeruzalémě,

²⁰ I jiné věci přináležející k domu Boha tvého. A což by bylo potřebí dáti, dáš z komory královské.

²¹ A já, já Artaxerxes král poručil jsem všechněm výběřcím, kteříž jste za řekou, aby všecko, čehož by koli žádal od vás Ezdráš kněz, učitel zákona Boha nebeského, rychle se stalo,

²² Až do sta centnéřů stříbra, a až do sta měr pšenice, a až do sta sudů vína, a až do sta tun oleje, a soli bez míry.

²³ Což by koli bylo z rozkazu Boha nebeského, nechť rychle spraví k domu Boha nebeského. Nebo proč má býti prchlivost jeho proti království královu i synům jeho?

²⁴ Také vám oznamujeme, aby na žádného z kněží a Levitů, zpěváků, vrátných, Netinejských a služebníků v domě Boha toho, platu, cla a úroku žádný úředník nevzkládal.

²⁵ Přesto, ty Ezdráši, podlé moudrosti Boha svého, kterouž jsi obdařen, nařídíš soudce a rádce, kteříž by soudili všecken lid, jenž jest za řekou, ze všech, kteříž povědomi jsou zákona Boha tvého. A kdo by neuměl, budete učiti.

²⁶ Kdož by pak koli neplnil zákona Boha tvého

a zákona králova, ať se i hned soud vynese o něm, buď k smrti, buďto k vypovědění jeho, neb aby na statku pokutován byl, aneb vězením trestán.

²⁷ Požehnaný Hospodin Bůh otců našich, kterýž dal to srdce královo, aby zvelebil dům Hospodinův, kterýž jest v Jeruzalémě,

²⁸ A naklonil ke mně milosrdenstvím krále i rad jeho, i všech mocných knížat královských. Protož já posílněn jsa rukou Hospodina Boha svého nade mnou, shromáždil jsem z lidu Izraelského přednější, kteříž by šli se mnou.

8

¹ Tito jsou pak přednější po čeledech svých otcovských, a rod těch, kteříž vyšli se mnou za kralování Artaxerxa krále z Babylona:

² Z synů Fínesových Gersom, z synů Itamarových Daniel, z synů Davidových Chattus.

³ Z synů Sechaniášových, jenž byl z synů Farosových, Zachariáš, a s ním počet mužů sto a padesáte.

⁴ Z synů Pachat Moábových Eliehoenai syn Zerachiášův, a s ním dvě stě mužů.

⁵ Z synů Sechaniášových syn Jachazielův, a s ním tři sta mužů.

⁶ Z synů Adinových Ebed syn Jonatanův, a s ním padesát mužů.

⁷ Z synů pak Elamových Izaiáš syn Ataliášův, a s ním sedmdesát mužů.

⁸ Z synů Sefatiášových Zebadiáš syn Michaelův, a s ním osmdesáte mužů.

⁹ Z synů Joábových Abdiáš syn Jechielův, a s ním dvě stě a osmnácte mužů.

¹⁰ Z synů Selomitových syn Josifiášův, a s ním sto a šedesáte mužů.

¹¹ Z synů Bebai Zachariáš syn Bebai, a s ním osmccítma mužů.

¹² Z synů Azgadových Jochanan syn Hakatanův, a s ním sto a deset mužů.

¹³ Z synů Adonikamových poslednějších, jichž jména jsou tato: Elifelet, Jehiel, Semaiáš, a s ním šedesáte mužů.

¹⁴ Z synů Bigvai Utai a Zabbud, a s nimi sedmdesáte mužů.

¹⁵ Shromáždil jsem je pak u potoku, kterýž vpadá do Ahavy, a leželi jsme tu tři dni. Potom přehlédal jsem lid a kněží, a z synů Lévi nenašel jsem tu žádného.

¹⁶ Protož poslal jsem Eliezera, Ariele, Semaiáše, Elnatana, Jariba, Elnatana, Nátana, Zachariáše a Mesullama, přednější, a Joiariba a Elnatana, muže učené,

¹⁷ A rozkázal jsem jim k Iddovi, knížeti v Chasifia místě, a naučil sem je, jak by měli mluvit k Iddovi, Achivovi a Netinejským v Chasifia místě, aby nám přivedli služebníky domu Boha našeho.

¹⁸ I přivedli nám s pomocí Boží muže rozumného z synů Moholi, syna Lévi, syna Izraelova, a Serebiáše s syny jeho, a bratří jeho osmnácte,

¹⁹ A Chasabiáše, a s ním Izaiáše z synů Merari, bratří jeho a synů jejich dvadcti.

²⁰ Z Netinejských pak, kteréž byl zřídil David

a knížata k službě Levítům, dvě stě a dvaceti Netinejských. A ti všickni ze jména vyčtení byli.

21 Tedy vyhlásil jsem tu půst u řeky Ahava, abychom se ponižovali před Bohem svým, a hledali od něho cesty přímé sobě a dítkám svým, i všemu jmění našemu.

22 Nebo styděl jsem se žádati od krále vojska a jízdných, aby nás bránili před nepřátely na cestě; nebo jsme byli pravili králi, řkouce: Ruka Boha našeho jest nade všemi, kteříž ho hledají upřímě, ale moc a prchlivost jeho proti všechněm, kteříž ho opouštějí.

23 A když jsme se postili a hledali v tom Boha svého, tedy vyslyšel nás.

24 Oddělil jsem pak přednějších kněží dvanácte: Serebiáše, Chasabiáše, a s nimi z bratří jejich deset.

25 I odvážil jsem jim stříbro a zlato, a to nádobí, obět domu Boha našeho, kterouž obětovali král i rady jeho, i knížata jeho a všecken lid Izraelský, což se ho našlo.

26 Odvážil jsem, pravím, do rukou jejich stříbra šest set centněřů a padesát, a nádobí stříbrného sto centněřů, a zlata sto centněřů,

27 A koflíků zlatých dvacet, každý v tisíc drachem, a dvě nádoby z mosazi nejlepší, tak vzácné jako zlato.

28 Potom jsem jim řekl: Vy jste posvěceni Hospodinu, i tyto nádoby posvěceny jsou, a to stříbro i zlato jest obět dobrovolná Hospodinu Bohu otců vašich.

29 Pilni toho budte a ostříhejte, až to i odvážíte před kněžími přednějšími a Levíty, i předními

z čeledí otcovských z Izraele v Jeruzalémě v pokojích domu Hospodinova.

³⁰ A tak přijali kněží a Levítové váhu stříbra, zlata a nádobí, aby donesli do Jeruzaléma, do domu Boha našeho.

³¹ Zatím hnuli jsme se od řeky Ahava, dvanáctého dne měsíce prvního, abychom se brali do Jeruzaléma, a ruka Boha našeho byla s námi, a vytrhla nás z ruky nepřátel a úkladníků na cestě.

³² I přišli jsme do Jeruzaléma, a pobyli jsme tu tři dni.

³³ Ětvrtého pak dne odváženo jest stříbro a zlato, a nádobí to v domě Boha našeho k ruce Meremota syna Uriáše kněze, s nímž byl Eleazar syn Finesův, a pomocníci jejich Jozabad syn Jesua, a Nodiáš syn Binnui, Levítové,

³⁴ Vše v počtu a váze, a zapsána jest všecka ta váha toho času.

³⁵ Vrátivše se pak z zajetí ti, kteříž byli přestěhováni, obětovali zápaly Bohu Izraelskému, volků dvanáct za všecken lid Izraelský, skopců devadesát a šest, beráneků sedmdesát a sedm, kozlů za hřích dvanáct, vše v obět zápalnou Hospodinu.

³⁶ I dali výpovědi královy vladařům královským i vývodám za řekou. Kteříž pomocni byli lidu i domu Božímu.

9

¹ A když se to vykonalo, přistoupili ke mně knížata, řkouce: Neoddělil se lid Izraelský, ani kněží a Levítové od národů zemí,

ale činí podle ohavností Kananejských, Hetejských, Ferezejských, Jebuzejských, Ammonitských, Moábských, Egyptských a Amorejských.

² Nebo nabrali sobě a synům svým dcer jejich, a smísili se símě svaté s národy zemí, a knížata a vrchnost první byla v tom přestoupení.

³ Kteroužto věc když jsem uslyšel, roztrhl jsem roucho své i plášť, a trhal jsem vlasy s hlavy své i z brady, a seděl jsem zděšený.

⁴ I shromáždili se ke mně všickni, třesoucí se před řečmi Boha Izraelského pro přestoupení lidu přestěhovaného, já pak seděl jsem zděšený, až do oběti večerní.

⁵ Ale v čas oběti večerní vstal jsem od trápení svého, maje na sobě roucho roztržené i plášť svůj, a klekl jsem na kolena svá, rozprostíraje ruce své k Hospodinu Bohu svému.

⁶ A řekl jsem: Bože můj, stydím se a hanbím pozdvihnouti, Bože můj, tváři své k tobě; nebo nepravosti naše rozmnožily se nad hlavou, a provinění naše vzrostlo až k nebi.

⁷ Ode dnů otců našich u veliké jsme vině až do tohoto dne, a pro nepravosti naše vydáni jsme my, králové naši i kněží naši v ruku králů zemí pod meč, v zajetí a v loupež, a v zahanbení tváři, tak jakž se to nyní děje.

⁸ Teď pak rychle stala se nám milost od Hospodina Boha našeho, že zanechal nám ostatků, a dal nám obydlí na místě svatém, aby osvítil oči naše Bůh náš, a dal nám maličké povydchnutí od služby naší.

⁹ Nebo ač jsme byli služebníci, však nenechal

nás Bůh náš v porobě naší, ale naklonil k nám milostí krále Perské, dav nám život, abychom vyzdvihli dům Boha našeho, a zase obnovili pustiny jeho, nýbrž ohradil nás v Judstvu a v Jeruzalémě.

¹⁰ Nyní tedy což díme, ó Bože náš, po těch věcech, poněvadž jsme opustili přikázání tvá,

¹¹ Kteráž jsi vydal skrze služebníky své pro roky, řka: Země ta, do kteréž jdete, abyste jí dědičně vládli, jest země nečistá, pro nečistotu národů těch zemí, pro ohavnosti jejich, kterýmiž ji naplnili všudy naskrze v nečistotě své.

¹² Protož nyní dcer vašich nedávejte synům jejich, a dcer jejich neberte synům vašim, a nehledejte pokoje jejich a dobrého jejich, až na věky, abyste se zmocnili, a jedli dobré věci země, a k dědičnému vládařství zanechali ji synům svým až na věky.

¹³ Po všech pak těch věcech, kteréž na nás přišly pro zlé skutky naše, a pro veliké naše provinění, poněvadž ty, Bože náš, netrestal jsi nás podlé nepravostí našich, a dal jsi nám vysvobození takové,

¹⁴ Opět-liž bychom rušiti měli tvá přikázání, a přízniti se s národy těmito ohavnými? Zdaliž bys se zůřivě nehněval na nás, až bys nás do konce vyhladil, tak že by žádný nezůstal a neušel?

¹⁵ Hospodine Bože Izraelský, ty jsi spravedlivý; nebo jsme pozůstali ostatkové, jakž se to vidí dnešního dne. Aj, my jsme před tebou s proviněním svým, ač bychom neměli postavovati se před tváří tvou pro věci takové.

10

¹ Když se pak Ezdráš, padna před domem Božím, tak modlil a vyznával s pláčem, sešel se k němu z lidu Izraelského zástup velmi veliký mužů i žen i dětí. A když plakal lid pláčem velikým,

² Tedy mluvil Sechaniáš syn Jechielův z synů Elamových, a řekl Ezdrášovi: Myť jsme zhřešili proti Bohu svému, že jsme pojímali ženy cizozemky z národů zemí, a však vždy Izrael může míti naději při té věci.

³ Nyní tedy vejděme v smlouvu s Bohem svým, zapudíce všechny ženy i syny jejich podlé rady Páně a těch, jenž se třesou před příkázáním Boha našeho, a tak podlé zákona ať se stane.

⁴ Vstaň, nebo na tobě jest ta věc, a my budeme při tobě. Posilň se a učiň tak.

⁵ I vstal Ezdráš a zavázal přísahou přednější kněží a Levítů a všecken lid Izraelský, aby tak učinili. I přísáhli.

⁶ A vstav Ezdráš od domu Božího, odšel do pokojíka Jochananova, syna Eliasibova, i všel tam, a nejedl chleba, ani vody nepil; nebo zámutek měl pro přestoupení těch, jenž se přestěhovali.

⁷ Zatím dali provolati v Judstvu a v Jeruzalémě všechněm přestěhovaným, aby se shromáždili do Jeruzaléma,

⁸ Kdo by pak koli nepřišel ve třech dnech, podlé rady knížat a starších, aby všecken statek svůj propadl, a sám odloučen byl od shromáždění přestěhovaných.

⁹ A protož shromáždili se všickni muži Judští i Benjamin do Jeruzaléma ke dni třetímu, dvadcatého dne měsíce, (a ten měsíc byl devátý). I seděl všecken lid na ulici domu Božího, třesouce se pro tu věc i pro děšť.

¹⁰ Tedy vyvstal Ezdráš kněz a řekl k nim: Vy jste zhřešili, že jste pojímali ženy cizozemky, abyste přidali k provinění lidu Izraelského.

¹¹ Protož již vyznejte se Hospodinu Bohu otců svých, a čiňte vůli jeho, a oddělte se od národů cizích, i od žen cizozemek.

¹² I odpovědělo všecko to shromáždění, a řekli hlasem velikým: Podlé slova tvého povinni jsme tak učiniti.

¹³ Ale lidu mnoho jest, a prška, a nemůžeme vně státi. K tomu není ta práce jednoho dne ani dvou, nebo mnoho jest nás, kteříž jsme v tom přestoupili.

¹⁴ Necht jsou postavena, prosíme, knížata naše ze všeho shromáždění, a kdož koli jest v městech našich, kterýž pojal ženy cizozemky, ať přijde v čas uloženy, a s nimi starší z jednoho každého města i soudcové jejich, až bychom tak odvrátili hněv prchlivosti Boha našeho od sebe pro tu věc.

¹⁵ Takž Jonatan syn Azahelův, a Jachziáš syn Tekue, postaveni byli nad tím, Mesullam pak a Sabbetai, Levítové, pomáhali jim.

¹⁶ Tedy učinili tak při těch, jenž přestěhování byli. I odděleni jsou Ezdráš kněz a muži přední čeledí otcovských po domích otců svých, všickni ti ze jména, a zasedli prvního dne měsíce

desátého, aby to vyhledali.

¹⁷ Což i konali při všech mužích, kteříž byli pojali ženy cizozemky, až do prvního dne prvního měsíce.

¹⁸ Našli se pak z synů kněžských, jenž spojímali ženy cizozemky tito: Z synů Jesua syna Jozadakova, a z bratří jeho: Maaseiáš, Eliezer, Jarib a Gedaliáš.

¹⁹ Ale povolili, aby zapudili ženy své. A ti, kteříž provinili, obětovali skopce z stáda za vinu svou.

²⁰ A z synů Immer: Chanani a Zebadiáš.

²¹ Z synů Charim: Maaseiáš, Eliah, Semaiáš, Jechiel a Uziáš.

²² Z synů Paschur: Elioenai, Maaseiáš, Izmael, Natanael, Jozabad a Elasa.

²³ A z Levitů: Jozabad, Simei, Kelaiáš, (jenž jest Kelita), Petachiáš, Juda a Eliezer.

²⁴ Z zpěváků pak Eliasib, a z vrátných Sallum, Telem a Uri.

²⁵ A z lidu Izraelského, z synů Faresových: Ramiáš, Jeziáš, Malkiáš, Miamin, Eleazar, Malkiáš a Benaiáš.

²⁶ Z synů Elamových: Mataniáš, Zachariáš, Jechiel, Abdi, Jeremot a Eliah.

²⁷ Z synů Zattu: Elioenai, Eliasib, Mataniáš, Jeremot, Zabad, a Aziza.

²⁸ Též z synů Bebai: Jochanan, Chananiáš, Zabbai, Atlai.

²⁹ Z synů Báni: Mesullam, Malluch, Adaiáš, Jasub, Seal, Jeramot.

³⁰ Z synů Pachat Moábových: Adna a Chélal, Benaiáš, Maaseiáš, Mataniáš, Bezaleel, Binnui a

Manasse.

³¹ Z synů Charimových: Eliezer, Isiáš, Malkiáš, Semaiáš, Simeon,

³² Beniamin, Malluch, Semariáš.

³³ Z synů Chasumových: Mattenai, Mattata, Zabad, Elifelet, Jeremai, Manasses, Simei.

³⁴ Z synů Báni: Maadai, Amram, Uel,

³⁵ Benaiáš, Bediáš, Keluhu,

³⁶ Vaniáš, Meremot, Eliasib,

³⁷ Mattaniáš, Mattenai, Jaasav,

³⁸ Báni, Binnui, Simei,

³⁹ Selemiáš, Nátan a Adaiáš,

⁴⁰ Machnadbai, Sasai, Sarai,

⁴¹ Azarel, Selemiáš, Semariáš,

⁴² Sallum, Amariáš a Jozef.

⁴³ Z synů Nébových: Jehiel, Mattitiáš, Zabad, Zebina, Jaddav, Joel a Benaiáš.

⁴⁴ Ti všickni pojali byli ženy cizozemky, a byly z těch žen některé, že i děti zplodily.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last
Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmata Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2023-10-20

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Dec 2023

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900